

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci exekúcie oprávnenej **S.**, pobočka B., IČO: X., proti povinnej **R., spol. sr.o.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej JUDr. M. S., advokátom so sídlom v B., **o vymoženie 4 565,45 €**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. Er 744/2002, o dovolaní povinnej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 2. marca 2010 sp. zn. 19 CoE 230/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Oprávnenej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava II uznesením z 31. októbra 2006 č.k. Er 744/2002-46 zamietol návrh povinnej na zastavenie exekúcie a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil tým, že nezistil dôvody na vyhovieť návrhu povinnej na zastavenie exekúcie v zmysle § 57 ods.1 písm. f/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“). Podľa tohto ustanovenia sa exekúcia zastaví iba vtedy, ak po vydaní nútene vykonávaného rozhodnutia zaniklo právo ním priznané. Ak povinná splnila svoj dlh (§ 559 Občianskeho zákonníka) až po doručení upovedomenia o začatí exekúcie priamo oprávnenej, považuje sa jej plnenie za plnenie v exekučnom konaní. V danom prípade ale poverená súdna exekútorka upustila od vykonania exekúcie a vrátila súdu aj poverenie na vykonanie exekúcie,

v dôsledku čoho nebolo možné exekúciu zastaviť podľa § 57 ods. 1 písm. f/ Exekučného poriadku, tak ako navrhovala povinná.

Na odvolanie povinnej Krajský súd v Bratislave uznesením z 18. decembra 2007 sp. zn. 16 CoE 144/2007 odvolanie povinnej odmietol a oprávnenej nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd odvolanie povinnej odmietol, keď dospel k záveru, že proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie podľa § 57 písm. f/ Exekučného poriadku, nie je podľa § 58 ods. 4 Exekučného poriadku procesne prípustné podať odvolanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na dovolanie povinnej uznesením zo 14. mája 2009 sp. zn. 3 Cdo 306/2008 zrušil uznesenie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Rozhodnutie odôvodnil tým, že odvolací súd nesprávne odmietol odvolanie povinnej ako procesne neprípustný opravný prostriedok, hoci je tento opravný prostriedok procesne prípustný, čím odňal povinnej možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Krajský súd v Bratislave po zrušení jeho predchádzajúceho rozhodnutia uznesením z 2. marca 2010 sp. zn. 19 CoE 230/2009 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil, oprávnenej nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania. Rozhodol tak po zistení, že povinná 13. novembra 2002 po doručení upovedomenia o začatí exekúcie, v rámci ktorého boli určené aj predbežné trovy exekúcie vo výške 1 067,09 € (32 147 Sk), uhradila priamo na účet oprávnenej exekučne vymáhaný nárok 4 565,45 € (137 539 Sk). Výšku trov exekúcie povinná nenamietala a až podaním doručeným dňa 28. novembra 2002 navrhla súdu zastavenie exekúcie podľa § 57 písm. f/ Exekučného poriadku, teda z dôvodu zániku vymáhaného nároku v dôsledku plnenia povinnej. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že plnenie poskytnuté povinným oprávnenému, treba vzhľadom na to, že bolo realizované po doručení upovedomenia o začatí exekúcie, pokladať za plnenie poskytnuté v rámci exekučného konania. V danej veci sa exekúcia skončila vymožením nároku priznaného exekučným titulom a trov exekúcie, z toho dôvodu ani nemožno návrhu povinnej na zastavenie exekúcie (ako iného spôsobu skončenia exekúcie, pozn. dovolacieho súdu) vyhovieť.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala povinná dovolanie, v ktorom navrhla zrušiť napadnuté rozhodnutie spolu s rozhodnutím súdu prvého stupňa a vec

vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnila § 237 písm. f/ a jeho dôvodnosť § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p. K odňatiu jej možnosti konať pred súdom došlo tým, že v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nemohla v konaní uplatniť svoj návrh na zastavenie konania podľa § 57 písm. f/ Exekučného poriadku. Nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) spočíva v tom, že dobrovoľné plnenie dlhu dovolateľkou priamo oprávnenej v čase prebiehajúcej exekúcie je hmotnoprávnym úkonom vykonaným mimo prebiehajúceho exekučného konania, a preto súdy mali rozhodnúť podľa § 57 písm. f/ Exekučného poriadku a exekúciu zastaviť. Inú procesnú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) dovolateľka bližšie nešpecifikovala.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas povinná zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. V zmysle § 239 ods. 1 O.s.p. je dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu prípustné, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. V zmysle § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Uznesenie odvolacieho súdu, ktoré napadla povinná dovolaním, nemá znaky žiadneho z vyššie uvedených uznesení. Odvolací súd napadnutým uznesením potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, dovolanie ale nesmeruje proti potvrdzujúcemu uzneseniu uvedenému § 239 ods. 2 písm. a/ až c/ O.s.p. Dovolanie povinnej preto podľa ustanovení § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Prípustnosť dovolania povinnej by v preskúmvanej veci prichádzala do úvahy, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný; ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie procesne neprípustné (vid' napríklad R 117/1999, R 34/1995 a tiež rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 38/1998 a č. 23/1998). Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 237 O.s.p. nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je zistenie, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

Povinná procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdila a existencia týchto väd nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

V dovolaní sa namieta, že súdy odňali povinnej možnosť pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, je procesne nesprávny postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred ním konať a uplatňovať (realizovať) procesné oprávnenia účastníka občianskeho súdneho konania priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv.

Povinná v dovolaní naznačuje, že k procesnej vade uvedenej v § 237 písm. f/ O.s.p. došlo nesprávnym právnym posúdením veci, v dôsledku čoho jej bola odňatá možnosť (konať) uplatniť svoj návrh na zastavenie konania podľa § 57 písm. f/ Exekučného poriadku. Dovolací súd k tomu uvádza, že dovolateľkou namietaná vada nie je opodstatnená a zároveň ju nemožno pokladať za vadu podľa § 237 písm. f/ O.s.p. Pokiaľ dovolateľka tvrdila, že v konaní jej bolo znemožnené uplatniť návrh na zastavenie exekúcie podľa § 57 písm. f/ Exekučného poriadku, toto jej tvrdenie nie je dôvodné a nepochybným dôkazom o opaku sú práve rozhodnutia súdov, ktorými bolo rozhodnuté o jej návrhu na zastavenie exekúcie. Zároveň dovolací súd poznamenáva, že vada podľa § 237 písm. f/ O.s.p. je vadou procesnej povahy, ktorá spočíva v nesprávnom procesnom (faktickom) postupe súdu, ktorého následkom je odňatie (znemožnenie) realizácie procesných oprávnení toho ktorého účastníka konania. Dovolateľka v dovolaní nekonkretizovala žiaden nesprávny procesný postup súdov a odňatie možnosti konať pred súdom vyvodzovala až následne z nesprávneho právneho posúdenia jej návrhu. Ustanovenie § 237 písm. f/ O.s.p. dáva odňatie možnosti konať pred súdom výslovne do súvislosti iba s faktickou procesnou činnosťou súdu a nie s jeho právnym hodnotením veci. Právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je relevantný dovolací dôvod, ktorým možno úspešne odôvodniť len procesne prípustné dovolanie (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.); nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov nie je ale procesnou vadou konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Z dovolania vyplýva aj názor dovolateľky, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Právne posúdenie je činnosť súdu, pri ktorej na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Právnym posúdením veci sa nezakladá procesná vada konania v zmysle § 237 O.s.p. (viď R 54/12).

K námietke povinnej, že v konaní došlo k tzv. inej vade majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), dovolací súd uvádza, že procesná vada tejto povahy je relevantný dovolací dôvod, ktorý možno úspešne uplatniť vtedy, keď je dovolanie procesne prípustné (o tento prípad ale v preskúmvanej veci nešlo).

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej dovolateľkou (§ 237 písm. f/ O.s.p.), nevyšli najavo ani iné procesné vady konania vymenované v § 237 O.s.p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z ustanovenia § 239 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol dovolanie povinnej podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na dôvody odmietnutia dovolania (procesná neprípustnosť dovolania) sa dovolací súd nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnej oprávnenej vzniklo právo na náhradu trov konania proti povinnej, ktorá úspech v dovolacom konaní nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd oprávnenej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo v dovolacom konaní si neuplatnila právo na náhradu trov dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. januára 2013

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková